

363/04.04.12 Licenční poplatky a úroky vyplácené nerezidentům a okamžik srážky daně u renegociovaných smluv o zamezení dvojího zdanění

*Předkládají: Mgr. Magdaléna Vyškovská, daňový poradce ev. č. 2371
Ing. Simona Hornochová, daňový poradce ev. č. 2550*

1. Úvod

Tento příspěvek se zabývá následujícími otázkami:

1. Stanovením okamžiku, kdy má plátce daně povinnost provést srážku daně z licenčních poplatků a úroků vyplácených daňovým nerezidentům. Speciálně se tento příspěvek zaměřuje na okamžik, kdy má být provedena srážková daň v případě, kdy je renegociována smlouva o zamezení dvojího zdanění.
2. Potvrzením, že okamžik, ke kterému se stanoví daň vybíraná srážkou, je pouze jeden. Následná úhrada licenčních poplatků a úroků představuje pouze splnění závazkové platební povinnosti a nemá vliv na výši daně vybírané srážkou.

2. Vymezení problému

Česká republika některé již uzavřené smlouvy o zamezení nahrazuje smlouvami novými.

U některých renegociovaných smluv o zamezení dvojího zdanění se maximální sazba srážkové daně, kterou může Česká republika uplatnit, liší od maximální sazby daně v původních smlouvách. Jedná se například o smlouvu o zamezení dvojího zdanění uzavřenou mezi Českou republikou a Kyprzem publikována pod č. 120/2009 Sb.m.s., podle níž může Česká republika vybrat srážkovou daň ve výši 10 % z **vyplácených licenčních poplatků**, zatímco podle dříve platné smlouvy o zamezení dvojího zdanění uzavřené mezi Českou republikou a Kyprzem maximální sazba srážkové daně, kterou mohla Česká republika vybrat z **placených licenčních poplatků**, činila 5 %. Obdobný případ nastane po vstupu do účinnosti nové smlouvy o zamezení dvojího zdanění mezi Českou republikou a Polskou republikou, která je aktuálně projednávána Poslaneckou sněmovnou pod č. 522/0, podle níž se sazba daně u licenčních poplatků podle článku 12 zvyšuje z aktuálně platných 5 % na 10 % z hrubé částky **licenčních poplatků vyplácených** polskému daňovému rezidentovi.

Obdobná situace nastává u renegociované smlouvy o zamezení dvojího zdanění mezi Českou republikou a Čínou například u úrokových příjmů.

Problematika je dále podrobněji rozebrána pro případ vyplácených licenčních poplatků. Vzhledem k tomu, že ustanovení čl. 11 odst. 1 a 2 nové smlouvy o zamezení dvojího zdanění mezi Českou republikou a Čínou, upravující zdanění úroků, jsou formulována obdobně jako dále komentovaná ustanovení čl. 12 smlouvy o zamezení dvojího zdanění uzavřené mezi Českou republikou a Kyprzem, platí níže uvedené závěry pro úrokové příjmy obdobně.

V praxi se vyskytly různé názory na to, jak postupovat v případě, kdy byl závazek z titulu licenčních poplatků zaúčtován v roce, kdy byla účinná původní smlouva o

zamezení dvojího zdanění (dále rovněž SZDZ), avšak závazek byl uhrazen až v roce následujícím, kdy se již prováděla smlouva nová s rozdílnou sazbou zdanění. Některé finanční úřady totiž s ohledem na princip nadřazenosti smluv o zamezení dvojího zdanění nad zákonem o daních z příjmů například dovozují z článku „Vstup v platnost“, podle něhož se nová SZDZ aplikuje na příjmy **vyplácené a připisované** (*paid or credited v anglické verzi*) k 1. lednu v kalendářním roce následujícím po roce vstupu v platnost, že měla být sražena daň ve výši platné ke dni skutečné úhrady daného licenčního poplatku, resp. že srážka provedená podle ZDP ke dni připsání měla být při úhradě licenčního poplatku znovu přehodnocena. Nová smlouva mezi Českou republikou a Polskou republikou i mezi Českou republikou a Čínou rovněž stanoví, že nová SZDZ se aplikuje, pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na příjmy vyplácené nebo připisované (*paid or credited v anglické verzi*) k 1. lednu v kalendářním roce následujícím po roce, v němž smlouva vstoupí v platnost nebo později. V obou případech je anglická verze rozhodující. S ohledem na to, že text článku „Vstup v platnost“ těchto nových SZDZ je stejný, dále bude rozebírána pouze již účinná SZDZ uzavřená mezi Českou republikou a Kyprskou republikou.

Cílem tohoto příspěvku je tedy vyjasnění pozice, v jakém okamžiku má být daň v případě změny sazby daně uvedené ve smlouvě o zamezení dvojího zdanění českým plátcem daně jednorázově a definitivně sražena.

S ohledem na to, že obdobná situace může nastat u příjmů českých daňových rezidentů plynoucích jim ze smluvních států, s nimiž byla smlouva renegociována, tento příspěvek rozebírá i nárok na zápočet daně sražené v takovém smluvním státě.

3. Rozbor problému

Každá nová či renegociovaná smlouva uvádí v článku „Vstup v platnost“ pravidla, kdy se po splnění všech postupů požadovaných vnitrostátními předpisy pro vstup platnost začnou provádět její ustanovení.

Např. výše uvedená nová SZDZ uzavřená mezi Českou republikou a Kyprskem v článku 26 odst. 2 stanoví, že se její ustanovení začnou aplikovat na příjmy vybírané srážkou u zdroje vyplácené nebo připisované k 1. lednu v kalendářním roce následujícím po roce vstupu smlouvy v platnost, jakož i na takové příjmy vyplácené nebo připisované po tomto datu.

Srážkové dani podléhají i licenční poplatky uvedené v článku 12 SZDZ uzavřené mezi ČR a Kyprskou republikou.¹¹

Licenční poplatky plynoucí poplatníkům uvedeným v § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4 ZDP, tedy daňovým nerezidentům, podléhají podle § 36 odst. 1 písm. a) bod 1 srážkové dani ve výši 15 %. Pro licenční poplatky podle SZDZ je tato sazba je modifikována smlouvami o zamezení dvojího zdanění. Srážku daně má podle ustanovení § 38d odst. 1 věta poslední ZDP povinnost plátce daně provést při výplatě, poukázání nebo připsání úhrady ve prospěch poplatníka, **avšak nejpozději v den, kdy plátce příjmu o závazku účtuje v souladu se zvláštním právním předpisem**¹². Podle ZDP tedy

¹¹ Toto se netýká licenčních poplatků, které splní podmínky osvobození podle § 19 zákona č. 586/1992 Sb., kdy se srážková daň neuplatní z důvodu osvobození takových příjmů.

¹² Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů

platí, že i když nejsou licenční poplatky uhrazeny, musí plátce daně srážku provést již v okamžiku zaúčtování takového závazku ve prospěch daňového nerezidenta. K tomu např. JUDr. Jan Tůma v časopisu Právo a podnikání¹³.

Zároveň však platí, že podle § 37 ZDP se ustanovení tohoto zákona použije, jen pokud mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nestanoví jinak. To znamená, že „*upravuje-li proto mezinárodní smlouva o zamezení dvojího zdanění právní institut (...) odlišně od zákona České republiky, je nezbytné v první řadě aplikovat příslušnou mezinárodní smlouvu o zamezení dvojího zdanění a teprve potom zákon České republiky.*“¹⁴.

Konkrétně nová SZDZ mezi ČR a Kyprskou republikou stanoví, že :

„Článek 12

LICENČNÍ POPLATKY

1. Licenční poplatky mající zdroj v jednom smluvním státu a **vyplácené** rezidentu druhého smluvního státu mohou být zdaněny v tomto druhém státu.

2. Licenční poplatky uvedené v odstavci 3 písmenu a) však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státu, v němž mají zdroj, **a to podle právních předpisů tohoto státu**, avšak jestliže skutečný vlastník licenčních poplatků je rezidentem druhého smluvního státu, daň takto uložená nepřesáhne 10 procent hrubé částky licenčních poplatků.

Příslušné úřady smluvních států upraví vzájemnou dohodou způsob aplikace těchto omezení.

3. Výraz "licenční poplatky" použitý v tomto článku označuje **platby** jakéhokoliv druhu obdržené jako náhrada za užití nebo za právo na užití:

a) jakéhokoliv patentu, ochranné známky, návrhu nebo modelu, plánu, tajného vzorce nebo postupu, počítačového programu nebo průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení, nebo za informace, které se vztahují ke zkušenostem nabytým v oblasti průmyslové, obchodní nebo vědecké;

b) jakéhokoliv autorského práva k dílu literárnímu, uměleckému nebo vědeckému, včetně kinematografických filmů a filmů nebo pásek pro televizní nebo rozhlasové vysílání.

Článek 26

VSTUP V PLATNOST

¹³ „Zásadní změnou v ust. § 38d - daň vybíraná srážkou je upřesnění obecného okamžiku povinnosti plátce daně provést srážku "nejpozději v den, kdy o závazku účtuje". Tím se doplňují ostatní skutečnosti (výplata, poukázání, připsání úhrady), které doposud zákon uváděl tak, aby nemohlo docházet ke spekulacím. Den účtování závazku může většinou předcházet časově ostatním skutečnostem v zákoně uvedeným, není to však na závadu a poplatník tím nemůže být nikterak poškozen, neboť jeho nárok je vždy pouze na částku po zdanění bez ohledu na okamžik, kdy daň byla sražena“.

JUDr. Jan Tůma, Otázky zdaňování ve vztahu k zahraničí z pohledu novel zákona o daních z příjmů, Právo a podnikání č. 2/1996, ASPI, LIT 5612CZ

¹⁴ SOJKA, V. Mezinárodní zdanění Příjmů. Smlouvy o zamezení dvojího zdanění a zákon o daních z příjmů, 2. vydání, Praha: ASPI, a.s. 2008, s. 84 (Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 22. dubna 2005, č.j. 10 Ca 39/2004-97)

1. Smluvní státy si vzájemně oznámí diplomatickou cestou splnění postupů požadovaných jejich vnitrostátními právními předpisy pro vstup této smlouvy v platnost. Smlouva vstoupí v platnost dnem pozdějšího z těchto oznámení.

2. Ustanovení Smlouvy se budou provádět:

a) pokud jde o daní vybírané srážkou u zdroje, **na příjmy vyplácené nebo připsované k 1. lednu v kalendářním roce následujícím po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost, nebo později;**

Je tedy třeba se zabývat otázkou, k jakému okamžiku je třeba daň srazit, a v souvislosti s renegociovanou smlouvou stanovit výši srážky daně z licenčních poplatků. Přitom musí být respektováno pravidlo přednostní aplikace mezinárodní smlouvy před zákonem dle článku 10 Ústavy a § 37 ZDP a zároveň posouzeno, zda jsou ustanovení dané mezinárodní smlouvy v tomto ohledu konstruována dostatečně určitě a jasně a jsou-li tedy přímo aplikovatelná¹⁵.

V této souvislosti je vhodné rozebrat termín „**platby**“ použitý v článku 12 odst. 3 SZDZ mezi Českou republikou a Kyprskou republikou v definici licenčních poplatků. Samotná SZDZ jej nedefinuje, věnuje se mu však Komentář k modelové smlouvě o zamezení dvojího zdanění příjmů a majetku k článku 12 odst. 2 v bodu 8.3., podle něhož „*slovo „platba“ použité v definici má velmi široký význam, jelikož koncept platby znamená naplnění povinnosti poskytnout věřiteli prostředky způsobem stanoveným ve smlouvě nebo obvyklým způsobem*“. Domníváme se, že termín „platby“ je použit pouze k definování licenčního poplatku, aniž by měl jakkoliv za cíl určit okamžik, ve kterém má Česká republika uplatnit daň, ke které je na základě smlouvy oprávněna.

První odstavec článku 12 SZDZ stanoví, že licenční poplatky **vyplácené**¹⁶ rezidentu Kyprské republiky mohou být zdaněny v Kyprské republice, druhý odstavec hovoří o možnosti zdanit takové licenční poplatky také v České republice, a to podle právních předpisů České republiky, tedy v zásadě podle § 36 a 38d ZDP. Smyslem těchto ustanovení SZDZ je upravit právo smluvních států na zdanění licenčních poplatků. Žádné z těchto ustanovení však výslovně neupravuje mechanismus určení okamžiku, v jakém má smluvní stát licenční poplatky právo zdanit. Druhý odstavec pouze uvádí, že licenční poplatky mohou být ve státě zdroje zdaněny podle právních předpisů tohoto státu. S ohledem na absenci stanovení okamžiku zdanění v textu

¹⁵ K podmínkám přímé aplikovatelnosti mezinárodních smluv viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu 6 Ao 3/2007 – 121, v němž NSS mimo jiné uvádí: „*k tomu, aby mezinárodní smlouva, resp. její ustanovení mohla zavazovat i vnitrostátní subjekty a mohlo být použito aplikační pravidlo o přednostní aplikaci mezinárodní smlouvy před zákonem, je třeba, [...] aby ustanovení té které mezinárodní smlouvy byla přímo aplikovatelná. Požadavek přímé aplikace znamená, že ustanovení mezinárodní smlouvy jsou konstruována natolik určitě a jasně, že z nich lze vyvodit práva a povinnosti vnitrostátních subjektů, aniž by bylo třeba nějakých vnitrostátních opatření.*“

¹⁶ **Vyplácený** " je deverbativní adjektivum od nedokonavého slovesa "vyplácet", proto **proces neukončený**. V daném případě se tedy může jednat o **příjmy, které jsou nebo budou vypláceny opakovaně**. Obdobný význam má slovesné přídavné jméno „**placený**“ od slova „plácet“ použité v původní smlouvě o zamezení dvojího zdanění mezi ČR a Kyprskem. Na rozdíl od toho příjem **vyplacený** je deverbativní adjektivum od dokonavého slovesa „vyplácet“, což znamená proces ukončený. Anglická verze smlouvy, která je v daném případě rozhodující, uvádí slovo „**paid**“, které může být překládáno s ohledem na souvislost jako vyplácený, placený či vyplacený.

SZDZ lze dovodit, že i okamžik zdanění ve státě zdroje se řídí vnitrostátní právní úpravou tohoto státu.

Článek 26 SZDZ stanoví, že se nová SZDZ použije na příjmy **vyplácené** nebo **připisované** po 1. 1. roku následujícího po roce, kdy smlouva vstoupila v platnost¹⁷. Použití obou termínů „vyplácené nebo připisované“ v nedokonavém vidu, bez gramatického nebo logického upřednostnění kteréhokoli termínu, nelze považovat za dostatečně jednoznačné určení okamžiku, k němuž má být srážková daň stanovena. Toto ustanovení lze chápat tak, že má pokrýt možné okamžiky stanovení srážkové daně podle právních předpisů státu zdroje.

I když nelze zcela vyloučit ani výklad, že s ohledem na to, že odstavec první článku 12 SZDZ stanoví, že se jedná o zdanění licenčních poplatků vyplácených a že v definici licenčních poplatků v odstavci 3 je uvedeno slovo „platba“, i odstavec druhý se má aplikovat pouze na příjmy skutečně hrazené¹⁸, s ohledem na dlouhodobě zaužívanou správní praxi se přikláníme k tomu, že okamžik srážky daně je plně v dispozici každého smluvního státu, a je tedy jej možno stanovit vnitřním daňovým zákonem, v našem případě § 38d ZDP.

Z čl. 26 SZDZ nevyplývá, že by smluvní státy měly stanovit srážkovou daň z konkrétní platby licenčních poplatků opakovaně, tj. při připsání a následně znovu při vyplacení. Pokud by takové stanovení srážkové daně v souvislosti s renegociací SZDZ bylo úmyslem smluvních států, mělo by tak být v SZDZ (případně protokolech k ní) stanoveno. Možnost stanovit vyšší daň z konkrétní platby opakovaně nepředvídá ani ZDP. V § 36 odst. 1 sice uvádí vedle sebe několik možných okamžiků provedení srážky, hovoří však o povinnosti srážku „provést“¹⁹ v některém z uvedených okamžiků, z nichž jeden je stanoven jako nejzazší.

¹⁷ Pokyn D 341 stanoví, že pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, smlouva o zamezení dvojího zdanění mezi Českou republikou a Kyperskou republikou se uplatní na příjmy vyplácené nebo připisované k 1. lednu 2010 nebo později;

¹⁸ Skutečnost, že výklad daného ustanovení smluv o zamezení dvojího zdanění může být sporný, ilustruje srovnání s rozsudkem Conseil d'Etat ze dne 28. dubna 1986, č. 45505, www.legifrance.gouv.fr, podle něhož „vzhledem k tomu, že vyplývá z jasně formulovaných ustanovení článku 11 francouzsko-americké smlouvy, že dani podléhají licenční poplatky ze zdrojů na území Francie pouze za podmínky, že byly skutečně uhrazeny společností, která je rezidentem Spojených států, ze žádného důkazu nevyplývá, že by Kraft Corporation obdržela v průběhu let, které jsou předmětem sporu, skutečnou platbu odpovídající podílu stálé provozovny společnosti Kraftco na licenčních poplatcích (...) proto společnost Kraftco nemohla v žádném případě být podrobena zdanění srážkou z důvodu těchto částek, a je tedy v právu, když tvrdí, že byla rozsudkem Správního soudu v Lille neoprávněně zamítnuta její žádost o zproštění takového zdanění a souvisejícího penále, které jí bylo vyměřeno“. S ohledem na výsledek uvedeného sporu, podle něhož bylo možné daň srazit až při skutečné úhradě licenčních poplatků, byla při renegociaci smlouvy o zamezení dvojího zdanění dokonce do nové smlouvy mezi Francií a USA v roce 2009 přímo do článku 12 včleněna klauzule, že „licenční poplatky se pro účely této smlouvy považují za zaplacené nejpozději v okamžiku, kdy jsou zaúčtovány jako závazek pro účely zdanění na straně věřitele ve státě zdroje“.

¹⁹ Dokonavý vid slovesa „provést“ používaný v §36d ZDP v souvislosti se sražením a odvedením srážkové daně naznačuje, že zákonodárce předpokládá jednorázové provedení srážky z konkrétních příjmů podléhajících srážkové dani.

4. Zápočet daně sražené v zahraničí

Obdobný problém s aplikací správné výše sazby daně podle SZDZ může nastat také v situaci, kdy je českým rezidentem přijata platba ze zahraničí podléhající v souladu s příslušnou SZDZ srážkové dani, kterou si český rezident následně uplatňuje formou zápočtu oproti své české daňové povinnosti v souladu s § 38f ZDP. Částka pro zápočet je pak omezena výší maximální sazby daně dle příslušné smlouvy o zamezení dvojího zdanění. Problém může vyvstat zejména v situacích, kdy dochází ke snížení sazeb (např. v případě úroků dle česko-čínské smlouvy 2011 a nové smlouvy 2012).

Konkrétně nová SZDZ mezi ČR a Čínou stanoví:

„Článek 11

ÚROKY

1. Úroky mající zdroj v jednom smluvním státě a **vyplácené** rezidentu druhého smluvního státu mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Tyto úroky však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, v němž mají zdroj, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže skutečný vlastník úroků je rezidentem druhého smluvního státu, daň takto uložená nepřesáhne 7,5 procenta hrubé částky úroků.

Příslušné úřady smluvních států upraví vzájemnou dohodou způsob aplikace tohoto omezení.“

Znění čl. 27 *Vstup v platnost* nové SZDZ mezi ČR a Čínou je totožné se zněním čl. 26 nové SZDZ mezi ČR a Kyperskou republikou citovaným výše.

Obdobně jako u licenčních poplatků v SZDZ mezi ČR a Kyperskou republikou není v nové SZDZ mezi ČR a Čínou v případě úroků jednoznačně stanoven okamžik srážky daně. Zahraniční daňová správa tedy může za rozhodný okamžik pro uplatnění sazby daně dle smlouvy považovat buď okamžik účtování o závazku, nebo okamžik skutečné výplaty, a to v závislosti na své domácí legislativě, judikatuře a související interpretaci smluv o zamezení dvojího zdanění.

Vzhledem k výše uvedenému rozboru a ke skutečnosti, že daň je srážena zahraničním subjektem, který se řídí výkladem příslušné zahraniční daňové správy, navrhuje, aby česká daňová správa respektovala pro účely zápočtu maximální výši zahraniční daně k zápočtu právě částku daně dle příslušného potvrzení o dani sražené v zahraničí, a to nezávisle na skutečnosti, zda zahraničním subjektem byla v souladu s postojem tamní daňové správy použita sazba dle smlouvy účinné v závislosti na okamžiku účtování o závazku nebo skutečné výplatě.

5. Návrh řešení

- I. Vzhledem k tomu, že SZDZ nestanoví jednoznačně okamžik, k němuž má být stanovena srážková daň z licenčních poplatků, a dle druhého odstavce čl. 12 je státu zdroje dána možnost zdanit licenční poplatky podle právních předpisů tohoto státu, je okamžikem, k němuž má být daň z licenčních poplatků sražena v České republice, okamžik uvedený v § 38d odst. 1 ZDP. Licenční

poplatek tedy bude zdaněn při výplatě, poukázání nebo připsání úhrady ve prospěch poplatníka, avšak nejpozději v den, kdy plátce příjmu o závazku účtuje v souladu se zvláštním právním předpisem, a to s použitím SZDZ platné a účinné k tomuto okamžiku.

- II. S ohledem na to, že SZDZ ani ZDP neupravují možnost opakovaného srážení daně z konkrétního příjmu podléhajícího srážkové dani, je srážková daň stanovena s konečnou platností jen v jednom okamžiku v souladu se ZDP.
- III. V případě, že s ohledem na aplikační přednost smluv o zamezení dvojího zdanění nelze vyloučit výklad, že v tomto případě stanoví smlouva o zamezení dvojího zdanění jinak, bude-li to ve prospěch plátce daně, nebude považován za nesprávný postup, kdy plátce daně srazí daň až při skutečné výplatě licenčních poplatků. V takovém případě je z důvodu nejasné aplikace nutno postupovat dle rozhodnutí ÚS mírněji 20, tedy ve prospěch plátce daně.
- IV. V situacích, kdy je českým rezidentem přijata platba ze zahraničí podléhající v souladu s příslušnou SZDZ srážkové dani v zemi zdroje, kterou si český rezident následně uplatňuje formou zápočtu oproti své české daňové povinnosti, bude česká daňová správa respektovat (zejména v případech, kdy dochází ke snížení sazeb) pro účely maximální výše zahraniční daně k zápočtu právě částku daně dle příslušného potvrzení o dani sražené v zahraničí, a to nezávisle na skutečnosti, zda zahraničním subjektem byla v souladu s postojem tamní daňové správy použita maximální smlouvou dovolená sazba dle smlouvy účinné v závislosti na okamžiku účtování o závazku nebo skutečné výplatě.

6. Návrh na opatření

Po projednání v Koordinačním výboru přijaté závěry publikovat.

Stanovisko Generálního finančního ředitelství:

S návrhy řešení uvedenými v části 5 v bodech I a II příspěvku souhlasíme.

Se závěry uvedenými v bodě III. nelze souhlasit.

Jak je uvedeno v závěrech obsažených v bodech I. a II., rozhodný okamžik pro srážku daně vyplývá v ČR z ustanovení § 38d odst. 1 ZDP. SZDZ samy o sobě

²⁰ Např. IV.ÚS 666/2002 „Z hlediska ryze formálněprávního lze sice pro oba způsoby zdanění shledat zákonný podklad, avšak za situace, kdy právo umožňuje dvojitý výklad, nelze při řešení případu pominout, že na poli veřejného práva mohou státní orgány činit pouze to, co jim zákon výslovně umožňuje (na rozdíl od občanů, kteří mohou činit vše, co není zákonem zakázáno - čl. 2 odst. 3 a 4 Ústavy). Z této maximy pak plyne, že při ukládání a vymáhání daní podle zákona (čl. 11 odst. 5 Listiny), tedy při de facto odnětí části nabytého vlastnictví, jsou orgány veřejné moci povinny podle čl. 4 odst. 4 Listiny šetřit podstatu a smysl základních práv a svobod. Jinak řečeno, v případě pochybností jsou povinny postupovat mírněji (in dubio mitius)“.

nestanovují okamžik provedení institutu srážkové daně. Toto je ponecháno na aplikaci vnitrostátních právních předpisů.

Vzhledem k tomuto výkladu, nenastává tak tedy důvod k použití postupu „ve prospěch poplatníka“, jak uvádí předkladatelé příspěvku.

K bodu IV. uvádíme:

Český správce daně může akceptovat pouze potvrzení zahraničního správce daně, které prokáže výši zaplacené daně v zahraničí, a to v souladu se zahraničními právními předpisy, resp. modifikovanou sazbou danou mezinárodní smlouvou. Rozhodný moment srážky daně je stanoven příslušným ustanovením zahraničního právního předpisu, a to s využitím SZDZ platné a účinné k tomuto okamžiku.